

KØBENHAVNS BYRET DOM

afsagt den 27. oktober 2022

Sag BS-2810/2022-KBH

Amager Fælleds Venner
(advokat Johan Løje)

mod

Fælledby P/S
(advokat Håkun Djurhuus)

Denne afgørelse er truffet af konstitueret dommer Nina Ringsted.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 24. januar 2022.

Sagen vedrører spørgsmålet, om Fælledby P/S (herefter "Fælledby") var forpligtet til at standse sine bygge- og anlægsaktiviteter på arealet "Vejlands Kvarter" efter Planklagenævnets og Miljø- og Fødevareklagenævnets foreløbige afgørelser af 7. juli 2021 og frem til nævnenes endelige afgørelser af 14. december 2021. Ved afgørelserne af 7. juli 2021 blev klager fra Amager Fælleds Venner (herefter "AFV") over Københavns Kommunes kommuneplantillæg, lokalplan og tilladelse efter § 25 i miljøvurderingsloven tillagt opsættende virkning.

AFV har fremsat følgende påstande:

1. Fælledby tilpligtes at anerkende, at Fælledby 7. juli 2021 var forpligtet til at standse alle tidligere igangsatte bygge- og anlægsaktiviteter på arealet benævnt Vejlands Kvarter som gengivet i bilag 1, som følge af Planklagenævnets afgørelse den 7. juli 2021 (bilag 2) og Miljø- og

Fødevarerklagenævnets afgørelse af samme dato (bilag 3), hvor de af Amager Fælleds Venner indgavne klager til de pågældende nævn blev tillagt "opsættende virkning" samt undlade at foretage yderligere bygge- og anlægsaktiviteter i perioden 7. juli 2021 og indtil nævnene havde truffet endelig afgørelse den 14. december 2021 hvor Planklagenævnet traf afgørelse i klagerne om Københavns Kommunes vedtagelse af kommunalplantillæg nr., 4 og lokalplan nr. 599 med tilhørende miljørapport (bilag 4) og den 14. december 2021 hvor Miljø- og Fødevarerklagenævnet traf afgørelse i klagesagerne om Københavns Kommunes udstedelse VVM-tilladelse med tilhørende Miljøkonsekvensrapport (bilag 5).

2. Fælledby tilpligtes at anerkende, at forpligtelsen i henhold til påstand 1, om at standse og undlade at foretage yderligere bygge- og anlægsaktiviteter tillige omfattede udnyttelse af følgende tilladelser meddelt af Københavns Kommune:
 - a) 8 tilladelse efter jordforureningsloven (bilag 6) – herunder terrænnivellering på arealet
 - b) Kap. 5-godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven (bilag 7)
 - c) Midlertidig tilslutningstilladelse efter miljøbeskyttelsesloven (bilag 8)
 - d) Nedrivningstilladelse efter byggeloven vedr. nedrivning af de på arealet værende bygninger (bilag 9)

Fælledby P/S har fremsat følgende påstande:

Overfor AFV's påstand 1:

Principal: Afvisning.

Subsidiært: Frifindelse.

Overfor AFV's påstand 2:

Principal: Afvisning.

Subsidiært: Frifindelse.

Spørgsmålet om afvisning er udskilt til særskilt behandling og afgørelse. Dette spørgsmål er på parternes begæring behandlet på skriftligt grundlag.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Københavns Kommune har vedtaget kommuneplantillæg og lokalplan med tilhørende miljøvurdering samt udstedt en række tilladelser, hvorefter Fælledby

kan foretage bygge- og anlægsaktiviteter på arealet Vejlands Kvarter, som er en del af Amager Fælled.

AFV har klaget til Planklagenævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet over kommunens vedtagelse af kommuneplantillæg og lokalplan med tilhørende miljørapport samt tilladelse efter § 25 i miljøvurderingsloven. Ved nævnenes afgørelser af 7. juli 2021 blev AFV's klager tillagt opsættende virkning. Fælledby foretog herefter ikke bygge- og anlægsaktiviteter på området.

I perioden efter den 19. juli 2021 genoptog Fælledby nogle af sine bygge- og anlægsaktiviteter.

AFV anlagde forbudssag ved Københavns Byrets. Af rettens kendelse af 17. august 2021 fremgår:

”Hvis Amager Fælleds Venner senest den 24. august 2021 stiller sikkerhed på 2.000.000 kr., vil retten meddele følgende forbud:

Det forbydes Fælledby P/S at foretage bygge- og anlægsaktiviteter på arealet benævnt Vejlands Kvarter som gengivet i bilag 1, så længe Miljø- og Fødevareklagenævnet og Planklagenævnet ikke har truffet endelig afgørelse i de af Amager Fælleds Venners indgivne klager til de pågældende nævn (jour.nr. 21/03706 og 21/03709 og 21/05338) over Københavns Kommunes udstedelse af VVM-godkendelse (bilag 2) og godkendelse af lokalplan og kommuneplantillæg for området (bilag 3). Forbuddet nedlægges for alle igangværende bygge og anlægsaktiviteter på arealet iværksat i henhold til følgende tilladelser meddelt af Københavns Kommune:

- a) § 8 tilladelse efter jordforureningsloven (bilag 4) – herunder terrænnivellering på arealet
- b) Kap. 5-godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven (bilag 5)
- c) Midlertidig tilslutningstilladelse efter miljøbeskyttelsesloven (bilag 6)
- d) Nedrivningstilladelse efter byggeloven (bilag 7) – herunder nedrivning af de på arealet værende bygninger.”

Den 20. august 2021 blev sikkerhedsstillelsen indbetalt, hvorefter Københavns Byret nedlagde forbud.

Fælledby kærede kendelsen til Østre Landsret med påstand om, at forbuddet blev ophævet. AFV kærede kærede kendelsen til Østre Landsret med påstand om, at forbuddet mod Fælledby P/S' bygge- og anlægsaktivitet skulle nedlægges uden krav om sikkerhedsstillelse.

Planklagenævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet traf den 14. december 2021 realitetsafgørelser og opretholdt Københavns Kommunes vedtagelse af kommuneplantillæg og lokalplan og tilladelse efter § 25 i miljøvurderingsloven.

Den 22. december 2021 ophævede Københavns Byrets forbuddet.

Fælledby frafaldt den 7. januar 2022 kæremålet til Østre Landsret.

Den 11. februar 2022 afsagde Østre Landsret kendelse om, at bestemmelsen om sikkerhedsstillelse udgik af byrettens kendelse af 17. august 2021.

I svarskrift af 21. marts 2021 har Fælledby afgivet følgende proceserklæring:

"I konsekvens af a.) landsrettens frigivelse af den af AFV stillede sikkerhed stor DKK 2.000.000, b.) AFV's forventede økonomiske situation, c.) og med henblik på at undgå yderligere, uforholdsmæssig, proces, afgiver Fælledby hermed følgende bindende proceserklæring:

Fælledby afstår fra at kræve sig tillagt erstatning for tab, henholdsvis godtgørelse for tort, i henhold til retsplejelovens § 428, som følge af det oprindeligt af Københavns Byret den 17. august 2021 (sagens Bilag 36) nedlagte forbud."

Parternes synspunkter

Amager Fælleds Venner har i sit påstandsdokument anført:

"...

For så vidt angår Fælledbys påstand om afvisning

Særligt i relation til spørgsmålet om afvisning gøres det gældende,

- at** AFV jf. retsplejelovens §425 har været og fortsat er forpligtet til at anlægge hovedsag som opfølgning på en forbudskendelse,
- at** Forpligtelsen til at anlægge hovedsag alene kan falde bort, hvis parterne havde indgået aftale herom – en aftale, der som udgangspunkt ville indebære, at Fælledby havde frafaldet yderligere forfølgning, hvilket efter sagsanlæg er ensbetydende med, at tage bekræftende til genmæle,
- at** Fælledby IKKE har frafaldet yderligere forfølgning, men alene afgivet proceserklæring vedrørende Fælledbys påståede hypotetiske erstatningskrav,

- at proceserklæringen efter sit indhold, ikke indebærer en anerkendelse af AFVs ret i henhold til de af AFV nedlagte påstande i nærværende hovedsag,
- at AFV uagtet proceserklæringen har en anerkendelsesværdig interesse i at få dom efter sin påstand, idet en sådan dom kan danne grundlag for fremsættelse af erstatningskrav, krav om retablering og anerkendelse af søgsmålskompetence inter partes.

AFV skal således i relation til afvisningspåstanden have medhold i sin påstand om frifindelse.

...

AFVs ANBRINGENDER VEDRØRENDE FORMALITETEN

AFV er forpligtet til at anlægge hovedsag, og Fælledby kan ikke kræve den afvist

Retsplejelovens § 425 pålægger en pligt for sagsøgeren til at anlægge en hovedsag inden for 2 uger fra en forbudskendelse bliver endelig.

I Retsplejerådets betænkning nr. 1530/2012 om de tidligere justificationssagers fremtidige behandling anførte Retsplejerådet (som også citeret af Fælledby), at (betænkningens side 83 f):

”En ændring af procesordningen, således at kompetensen til at meddele forbud (og påbud) flyttes fra fogedretten til retsafdelingen, indebærer efter Retsplejerådets opfattelse, at en egentlig justificationssag, hvor der tages stilling til, om forbuddet (eller påbuddet) er lovligt meddelt, fremover vil være overflødig. Når retsafdelingen har forholdt sig til, om der er tilstrækkeligt grundlag for at meddele et forbud eller påbud, bør dette spørgsmål efter Retsplejerådets opfattelse kunne kæres, jf. afsnit 14 nedenfor, men Retsplejerådet finder ikke, at der herudover er behov for, at retsafdelingen under en justificationssag endnu engang skal tage særskilt stilling til, om forbuddet eller påbuddet er lovligt meddelt.

Der vil derimod efter Retsplejerådets opfattelse fortsat være behov for en endelig afklaring af, om den rettighed, som har givet anledning til forbuddet eller påbuddet, også rent faktisk består. Retsplejerådet foreslår derfor, at der skal gælde et krav om, at den part, der har anmodet om forbud eller påbud, inden to uger efter, at der er truffet endelig afgørelse om at meddele forbud eller påbud, skal anlægge eller indlede sag om den ret-

tighed, der påstås krænkede, medmindre sådan sag allerede er anlagt ved en dansk eller udenlandsk domstol, eller er indledt ved en voldgiftsret.

Af Retsplejerådets betænkning nr. 1530 af 2012, side 84 fremgår:

"Efter gældende ret bortfalder pligten til at anlægge justificationssag, hvis rekvisitus under eller efter forbudsforretningen frafalder forfølgning, jf. retsplejelovens § 648, stk. 1, jf. § 634, stk. 1, jf. kapitel 2, afsnit 2.8 ovenfor." (min indstregning)

Af Retsplejerådets betænkning nr. 1539 af 2012, side 117 fremgår vedrørende den nuværende § 425, stk. 3:

"Da den part, som et forbud eller påbud retter sig imod, på tilsvarende måde bør kunne give afkald på videre forfølgning, indeholder stk. 3 en bestemmelse om, at parterne ved aftale kan fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2 vedrørende krav om sagsanlæg mv."

Heraf følger, at den pligt som påhviler sagsøger til at anlægge hovedsagen alene bortfalder, hvis der indgås aftale mellem parterne herom. Som det fremgår af ordlyden vil dette typisk alene være relevant. Hvis rekvisitus frafalder forfølgning og derved tager bekræftende til genmæle og derved anerkender, at den ret, som forbuddet er baseret på, bestod.

I nærværende sag har Fælleby IKKE frafaldet forfølgning, men alene meddelt, at man ikke ønsker at forfølge et erstatningskrav, som man i øvrigt mener sig berettiget til at fremsætte. Denne handling kan ikke si-destilles med 'at frafalde forfølgning'.

Som det fremgår af citatet ovenfor, var hensigten med kravet om en efterfølgende hovedsag, at få afklaret, om den ret, der blev gjort gældende som grundlag for forbudspåstanden, faktisk bestod. Det er korrekt, at én blandt flere af de konsekvenser, der kan opstå som følge af, at retten ikke består, er, at Fælleby kan kræve erstatning for eventuelt tab. Men dette er ikke den eneste konsekvens af, at retten eventuelt ikke består.

AFV vil således selv kunne kræve erstatning for de handlinger, som Fælleby har foretaget op til forbuddet blev nedlagt, ligesom AFV vil kunne kræve reetablering af de skader, som Fælleby har foretaget i strid med den ret, som AFV har gjort gældende. Endelig er det givet, at AFV tillige kan have en interesse i endeligt at få fastslået dels, at AFV

har søgsmålskompetence i en retssag mod Fælledby og navnlig, at Fælledby har handlet retsstridigt.

Som det fremgår af § 425, kan kravet om anlæggelse af hovedsag alene falde bort, hvis parterne aftaler det og typisk kun i de situationer, hvor rekvisitus frafalder forfølgelse og derved tager bekræftende til genmæle. Det har Fælledby ikke gjort. Frafaldelse af forfølgning må anses for en anerkendelse af, dels at den af AFV påberåbte ret bestod og at Fælledbys handlinger var foretaget i strid med denne ret.

Retsplejeloven hjemler ikke adgang til, at Fælledby ensidigt efter anlæggelse af hovedsagen, kan kræve retssagen afvist ved en simpel meddelelse, hvorfor den eneste mulighed er, at parterne bliver enige om at sagen frafalder. Dette kan alene ske ved at Fælledby anerkender AFVs ret og sin egen krænkelse ved at tage bekræftende til genmæle.

Det er påfaldende, at Fælledby ikke ønsker at tage bekræftende til genmæle, hvilket også viser, at Fælledby selv er fuldt opmærksom på, at der er en retlig forskel på at frafalde et påstået erstatningskrav og tage bekræftende til genmæle/frafalde forfølgning. Fælledbys handlinger viser, at Fælledby ikke anerkender, at AFV besad den ret, som Københavns Byret lagde til grund for forbudskendelsen.

Det kan i øvrigt konstateres, at Fælledby i deres proceserklæring fejlagtigt angiver, at forbuddet blev ophævet som følge af, at Fælledby fik medhold i Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse. Dette er faktisk ukorrekt. Grunden til at forbuddet blev ophævet var alene, at Miljø- og Fødevareklagenævnet faktisk traf afgørelse i sagen. Forbuddet var således også blevet ophævet, hvis klagenævnet havde givet AFV medhold i deres klage, da Miljøvurderingslovens og habitatbekendtgørelsens forbudsregler så var trådt i stedet for forbuddet. Dette fremgår da også af byrettens kendelse af 22. december 2021, hvormed forbuddet blev ophævet (**bilag 45**).

Når Fælledbys proceserklæring læses i sin helhed fremgår det klart, at der ikke i proceserklæringen ligger en anerkendelse af AFVs ret og Fælledbys krænkelse, men alene en form for kulancemæssig frafaldelse af et erstatningskrav, som Fælledby givet heller aldrig havde kunnet få medhold i. Proceserklæringen kan således ikke sidestilles med en meddelelse om 'frafaldelse af forfølgelse'.

AFV har retlig interesse i at få fastslået, at Fælledby har ageret ulovligt

Uanset at Fælledby efter hovedsagens anlæg har afgivet bindende procesklæring på ikke at ville rejse et erstatningskrav, har AFV ud over en pligt til at anlægge hovedsagen også som anført ovenfor fortsat en retlig interesse i at opnå en dom på spørgsmålet om hvorvidt forbuddet var nedlagt med rette.

AFV har en retlig interesse i at få afgjort, om Fælledby i perioden mellem nævnenes delafgørelser om opsættende virkning indtil nævnenes afgørelser om stadfæstelse af Københavns Kommunes afgørelser har handlet ulovligt og dermed ansvarspådragende. Den ansvarspådragende adfærd har forvoldt store skader på naturen i området, der betegnes Vejlands Kvarter.

Af AFVs foreningsvedtægters § 1, stk. 1 følger:

”Foreningens formål er at arbejde for bevarelsen af byernes vilde naturområder i Danmark, samt hermed relateret aktiviteter” (bilag 12)

AFV har en væsentlig individuel interesse heri, da AFV påtænker at rette et søgsmål mod Fælledby med krav om genetablering af området hvilket forudsætter, at Fælledby har handlet lovstridigt.

Spørgsmålet ligger derfor inden for foreningens formål om at bevare byernes vilde naturområder i Danmark.

AFV har tillige en retlig interesse i at få afklaret, om denne reelt var søgsmålberettiget og søgsmålskompetent i den anlagte sag, samt om Fælledby var rette sagsøgte i sagen.

De af Fælledby anførte anbringender kan ikke føre til andet resultat

I Fælledbys afsluttende processkrift gennemgås Fælledby nu pludselig en rapport udarbejdet af advokatfirmaet Horten, som ingen relevans har for afgørelsen af spørgsmålet om afvisning. Det fastholdes fremdeles, at AFV ikke har tabt forbudssagen, men at Fælledby reelt tog bekræftende til genmæle for Østre Landsret, hvorved Østre Landsret gav AFV medhold i deres påstand og tillagde AFV sagsomkostninger for landsretten.

Den af Fælledby fremsatte opfordring er uklar og indeholder ingen anerkendelse af AFVs ret

AFV giver Fælledby medhold i, at AFV i sit seneste processkrift ved en fejl gengiver retstilstanden fra før 2014, som værende gældende. Dette

beklages. Det er således korrekt, at pligten til at anlægge hovedsag alene kan fjernes ved aftale mellem parterne.

Fælledbys forslag til aftale må forstås således, at AFV skal hæve den anlagte sag mod, at det overlades til Københavns Byret at fastsætte sagens omkostninger. Et sådant forslag til løsning af sagen kan AFV ikke acceptere, da det ikke indebærer nogen anerkendelse af AFVs ret.

Da Fælledby således ikke ønsker at tage bekræftende til genmæle, ser AFV sig ikke i stand til at indgå en aftale om løsning af nærværende sag.

Det er derfor nødvendigt, at Københavns Byret træffer afgørelse om afvisningsspørgsmålet, hvorefter der skal tages stilling til sagens realitet.

AFVs OVERORDNEDE ANBRINGENDER VEDRØRENDE REALITETEN

Da nærværende processkrift ikke omhandler sagens materielle indhold, er AFVs anbringender vedrørende realiteten ikke medtaget i dette påstandsdokument. Der henvises til gennemgangen i den indgivne ..."

Fælledby P/S har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Fælledby påberåber sig, til støtte for de ovenfor nedlagte påstande, de anbringender og beviseligheder, der er fremført i de af Fælledby afgivne processkrifter.

Fælledby opretholder de afgivne, utvetydige, bindende proceserklæringer.

Fælledby gør fortsat som sit hovedanbringende gældende, at AFV efter den for længst gennemførte frigivelse af den oprindelige sikkerhedsstillelse, og efter de afgivne bindende proceserklæringer fra Fælledbys side, ikke længere har nogen aktuel retlig interesse i at få påkendt sine påstande under sagen.

...

FÆLLEDBYS HOVEDANBRINGENDER TIL STØTTE FOR DE PRINCIPALE OG SUBSIDIÆRE PÅSTANDE 1 OG 2 NEDLAGT AF FÆLLEDBY:

Fælledbys første hovedanbringende til støtte for de nedlagte påstande 1.1 og 1.2 om afvisning:

"AFV har ikke (længere) søgsmålskompetence, idet AFV ikke har den fornødne individuelle aktuelle retlige interesse i at få prøvet de nedlagte påstande. Retsvirkningen heraf er afvisning, subsidiært frifindelse."

AFV ville have haft en individuel og aktuel retlig interesse i at få påkendt sine påstande, såfremt Fælledby havde krævet erstatning for tab og/eller godtgørelse for tort, jf. herved retsplejelovens § 428, stk. 1, 1. punktum, under påberåbelse af, at rettigheden til at kræve forbud nedlagt ikke eksisterede, og såfremt Fælledby derfor krævede erstatning for tab og/eller godtgørelse for tort.

Fælledby har imidlertid afgivet bindende proceserklæring om at frafalde ethvert krav om erstatning for tab, henholdsvis godtgørelse for tort i anledning af forbudssagen.

På baggrund af den bindende proceserklæring har AFV derfor ikke på dette grundlag nogen aktuel individuel retlig interesse i at få prøvet, hvorvidt rettigheden bestod eller ej.

De samme betragtninger gør sig gældende i relation til retsplejelovens § 428, stk. 2 og 3.

Den af AFV oprindeligt etablerede sikkerhedsstillelse er, i forbindelse med sagens behandling ved landsretten, frigivet til AFV. AFV har derfor heller ikke i så henseende nogen retlig interesse i at forfølge de to nedlagte påstande.

Det kan som en retlig kendsgerning lægges til grund, at Fælledby ved de to klagenævnsafgørelser fik fuldt medhold i de nødvendige tilladelsers gyldighed. Klagerne fra AFV blev tilsidesat af de to nævn.

Materielt set har de af AFV påberåbte "*rettigheder*" altså vist sig ikke at bestå.

I relation til tilkendelse af sagsomkostninger står det klart, at AFV ved alle indenretlige afgørelser har haft mulighed for at påstå sig tillagt sagsomkostninger. Dette gælder fortsat også i denne sag.

Tilkendelse af sagsomkostninger i denne sag afhænger imidlertid naturligvis af sagens udfald.

Heller ikke sagsomkostninger medfører en selvstændig aktuel, individuel, retlig interesse i prøvelse af denne retssag.

..."

Rettenes begrundelse og resultat

Efter retsplejelovens § 425, stk. 1, skal den, der har anmodet om meddelelse af forbud eller påbud, inden 2 uger efter at afgørelsen om at meddele forbud eller påbud er endelig, anlægge eller indlede en sag om den rettighed, der påstås krænkede. Dette gælder dog kun, hvis en sag ikke allerede er anlagt ved en dansk eller en udenlandsk domstol eller indledt ved en voldgiftsret. Retsplejelovens § 428 indeholder regler om erstatning og godtgørelse i tilfælde, hvor et nedlagt forbud viser sig ikke at være berettiget.

Sager omfattende af retsplejelovens § 425, stk. 1, behandles efter de almindelige regler om borgerlige sager. En sag skal herefter afvises, hvis en sagsøger ikke har en aktuel, retlig interesse i sagens afgørelse.

Fælledby bragte bygge- og anlægsaktiviteterne på Vejlands Kvarter til ophør efter Planklagenævnets og Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser af 7. juli 2021 om opsættende virkning af AFV's klager. Efter den 19. juli 2021 genoptog Fælledby nogle af aktiviteterne. Københavns Byret forbød den 20. august 2021 Fælledby at foretage bygge- og anlægsaktiviteter på Vejlands Kvarter. Forbuddet blev ophævet den 22. december 2021, efter at Planklagenævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet den 14. december 2021 havde truffet realitetsafgørelser, hvor Københavns Kommunes kommuneplantillæg, lokalplan med tilhørende miljørapport og tilladelse efter § 25 i miljøvurderingsloven blev stadfæstet. Fælledby frafaldt den 7. januar 2022 sit kæremål om forbuddet til Østre Landsret, og landsretten afsagde den 11. februar 2022 kendelse om, at bestemmelsen om sikkerhedsstillelse skulle udgå af Københavns Byrets kendelse om forbuddet. Fælledby har i svarskrift af 21. marts 2021 afgivet bindende proceserklæring om at afstå fra at kræve sig tillagt erstatning for tab, henholdsvis godtgørelse for tort, i henhold til retsplejelovens § 428 som følge af forbuddet.

AFV har efter dette forløb ikke længere en aktuel, retlig interesse i at få prøvet, om Fælledby var forpligtet til at stoppe sine bygge- og anlægsaktiviteter i perioden fra den 7. juli 2021 til den 14. december 2021.

Der er herved lagt vægt på, at Fælledby efter ophævelsen den 22. december 2021 af Københavns Byrets forbud af 20. august 2021 har været berettiget til at foretage de bygge- og anlægsaktiviteter, som er omfattende af nævnenes afgørelser. Selvom aktiviteterne foretaget i perioden efter den 19. juli 2021 og frem til

den 20. august 2021 måtte være foretaget uberettiget, har Fælledby således kunnet foretage dem efter den 22. december 2021.

Der er desuden lagt vægt på, at Fælledby har afgivet en bindende proceserklæring om at frafalde ethvert krav om erstatning for tab og godtgørelse for tort i anledning af forbudssagen, at Fælledby har frafaldet sit kæremål om forbuddet, og at kravet om sikkerhedsstillelse udgik af Københavns Byrets kendelse af 17. august 2021 om forbuddet efter Østre Landsrets kendelse af 11. februar 2022.

AFV's anbringende om, at AFV har en retlig interesse i at få prøvet sin partsevne kan ikke i sig selv begrunde, at sagen skal realitetsbehandles.

Fælledbys påstande om afvisning tages herefter til følge.

Henset til sagens udfald skal AFV betale sagsomkostninger til Fælledby, der ikke er momsregistreret. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 60.000 kr.

THI KENDES FOR RET:

Den af Amager Fælleds Venner anlagte sag mod Fælledby P/S afvises.

Amager Fælleds Venner skal til Fælledby P/S betale sagsomkostninger med 60.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på [minretssag.dk](https://www.minretssag.dk).

Du kan læse mere på [domstol.dk](https://www.domstol.dk).

Publiceret til portalen d. 27-10-2022 kl. 09:00

Modtagere: Sagsøger Amager Fælleds Venner, Sagsøgte Fælledby P/S,
Advokat (H) Johan Løje, Advokat (H) Håkun Djurhuus